

idet Betingelsen er den, at der ikke skal gjøres Udpantning i faste Eiendomme; thi i dette Tilfælde skal Fogden benyttes. Altsaa i alle Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om Udpantning i faste Eiendomme for det Beløb, hvorom der her er Tale efter de ærede Forslagsstilleres Forslag, altsaa mellem 25 og 50 Rd., skal Fogden benyttes, og der tror jeg dog, at det maa erkjendes, at disse 2 Mk. da ere en temmelig ringe Betaling. Jeg udtalte sidst, at jeg Intet havde imod, at man satte Fogden under det samme Gebyr som Sognefogden, idet den Formindfælse, der derved kunde fremkomme paa den ene Side, paa den anden Side vilde opveies noget derved, at man forhøiede Gebyrerne for Sognefogdene og navnlig satte dem til 4 Mk. for hver; men Sagen bliver en anden, naar man har nedsat disse Gebyrer og fastholder den omtalte Regel om Tilighed i Gebyrer for Fogden og Sognefogden. Derfor skal jeg til Slutning ganske kort sige, at jeg er enig i, at man nedsetter 2 Mk. til 1 Mk., naar man fastholder Grændsen af 10 Rd., og jeg anmoder det ærede Thing om i den Henseende at følge Justitsministeren, medens jeg finder Betænelighed ved Forslaget under Nr. 15, der gaar ud paa en Nedsættelse fra 4 Mk. til 2 Mk., forsaavidt man vil fastholde, at Fogden skal nyies med det samme Gebyr som Sognefogden.

Rasmussen: Jeg har nærmest begjært Ordet for at omtale Vædringsforslaget under Nr. 9 til § 8, som er stillet af Udvalget. Dette Vædringsforslag gaar ud paa, at Ordene „strax kan“ i 2det Stykkes 3die Linie skulle udgaa, og at der i Stedet derfor skal sættes „kan han ikke strax“. Det træffer sig nu saa heldigt eller, om man vil, saa uheldigt, at disse Ord „strax kan“ findes 2 Gange i 2det Stykkes 3die Linie, saa at det forekommer mig, at man ikke rigtig af Vædringsforslaget kan se, paa hvilket Sted disse Ord skulle udgaa og de andre indsættes. Jeg har derfor tilladt mig at henlede Opmærksomheden herpaa, for at det om mulig kan blive rettet, inden Afstemning foretages. Man kan vel nok tænke sig, hvad Meningen er, men det ses ikke tydelig af Vædringsforslaget.

Formanden: Det ærede Medlem har fuldtommen Ret; men jeg tror ikke, at der kan være Tvivl om, at Meningen er, at de ansøgte Ord skulle udgaa paa det første Sted, hvor de forekomme i Linien.

Rasmussen: Ja, jeg har ogsaa tænkt, at det skulde være paa dette Sted, men jeg har dog ikke villet undlade at henlede Opmærksomheden herpaa. — Da jeg har Ordet, skal jeg tillade mig ogsaa at omtale Forslagene under Nr. 14 og 15. Jeg var jo den, der først ved 2den Behandling gjorde opmærksom paa, at disse Gebyrer vare satte for høit, da jeg troede, som jeg ogsaa den Gang

udtalte, at det vilde gaa ud over den fattige Befolkning og nærmest blive føleligt for denne. Min Mening var, at det oprindelige Regeringsforslag burde forblive usforandret i dette Punkt; men da jeg ikke kunde vente at faae dette sat igjennem, har jeg sluttet mig til de andre Medlemmer, der have stillet Forslaget under Nr. 14. Jeg vil ogsaa haabe, at det maa blive vedtaget i den foreliggende Skikkelse, da der saa dog altid vil være Noget vundet for de Fattige. Den ærede Minister udtalte med Hensyn til Grændsen for Summen, at den skulde vedblive at være 10 Rd., men jeg tror rigtignok, at dette vilde blive et væsentligt Stkaar i vort Forslag. Det kan ofte ske, at fattige Folk udpantes for Skatter, og det kan meget let finde Sted, at Summen kan være over 10 Rd., maaske nærmere 20 Rd., og endog derover. Jeg kan heller ikke antage, at den ærede Minister kan have Noget imod, at dette Forslag vedtages, saaledes som det nu foreligger; thi hvad der stod i Regeringsforslaget, var i Grunden endnu bedre, end hvad der her er foreslaaet. — Det Forslag, der er stillet af det ærede Mindretal under Nr. 1, tror jeg ikke, at jeg kan stemme for. Jeg kan ikke indse, at det kan være til noget Gavn, navnlig for de mindre Folk, at disse Fordringer for, hvad der er kjøbt ved Auktion, skulle inddrives ved Spøgsmaal i Stedet for ved Udpantning. Jeg mener, at det vil være billigere, at det sker ved Udpantning, og jeg haaber ogsaa, at naar saadanne Folk kjøbe ved Auktion — det er jo ingen tvungen Sag, men aldeles frivillig —, de da maa vide, hvad de gjøre, og tænke paa, om de kunne betale. Der er jo imidlertid mulig dem, der naar de ved en eller anden Leilighed kunne faae Noget betroet ved en Auktion uden Penge, sætte sig i Gjæld uden at kunne udrede Beløbet, naar Dagen kommer. Dette maa ogsaa tages i Betragtning med Hensyn til dem, der kjøbe ved Auktion, og jeg tror derfor ikke, at det er urigtigt at sætte en Bestemmelse som den, der findes i Lovforslaget, at ogsaa saadanne Fordringer skulle kunne inddrives ved Udpantning.

Berg: Jeg ønsker med et Par Ord at begrunde min Afstemning over de foreliggende Vædringsforslag og skal da navnlig erklære, at jeg agter at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 2, der gaar ud paa, at de Ord: „der ikke overstige 50 Rd., og“ udgaa af Nr. 10 a. under § 1. Jeg tvivler ikke om, at den ærede Justitsminister har Ret, naar han siger, at denne Bestemmelse er indført for at gjøre lige Skjel mellem de mere og de mindre Formuende; men paa den anden Side tror jeg, at det i Almindelighed vil være de bedre Stillede, der blive fri for at underkastes den Operation, som hedder Udpantning, hvormod det i Reglen kommer til at gaa ud over de mindre godt Stillede, og det er dog bedst, at man saar lige Ret i saa Henseende. Inkassatoren kan jo